

halálig, akárcsak magyar nemzetünk fiai és lányai. Az örök táplálék meg a hit, a templom szelleme, a mindig reménységet nyújtó vallásos érzés volt, s a jövőben is az kell, hogy legyen, ha meg akarunk maradni, és ha nem akarjuk, hogy a jövő történelme lesújtó képet formáljon rólunk.

Mindenki igazolására, erősítésére, lelkünk felfrissítésére ez ünnepélyes alkalomból az Úr asztala meg van terítve, jöjjetek, vegyétek el az emlékezés jegyeit, de előbb imádkozzunk. Ámen.

ŐSÖKNEK ÖRÖKÉBEN (Keresztelési agenda)

I Királyok. 21,2–3

„És szóla Akháb Nábótnak, mondván: Add nékem a te szőlődet, hogy legyen veteményes kertem, mert közel van az én házamhoz és néked helyette jobb szőlőt, adok annál, vagy ha néked tetszik, pénzül adom meg az árát. És felele Nábót Akhábnak: Isten őrizz, hogy néked adjam az én atyámtól kapott örökséget.”

Isten hozott mihozzánk! Így köszöntelek az Úr színe előtt parányi kis poronty, egy boldog családi élet reménysége, kiteljesülésre váró élet reménysége, megtestesült üzenete a családnak. Mily szép is az Isten üzenete, mely általad, általatok érkezik hozzánk. Mennyi öröm és boldogság érzete tölti a szülők lelkét, amikor sírásotokkal adjátok mindenkinek tudtára, hogy megérkeztetek a földre. Jövedeled, jövedeleitek által Isten üzeni mindnyájunknak: nem bánom, hogy embert teremtettem erre a földre. Két boldog szív rejtett álma öltött testet és vált valóra jövedeleitek által. Tervezgetések, célkitűzések foglalkoztatják örömméztől eltelt szüleid elméjét. Ehhez csatlakoznak minden bizonnal a nagyszüleid, rokonaid is, hiszen mindenki várta jövedeledet. Tudom és érzem, hogy szüleid gondolkörében a jövő családi élet elképzelt boldog otthonuknak tervezgetése tölti be elméjüket. Hiszen már van kiért élni, túrni, s ha kell, szenvedni is. Te vagy a túrésnek, az áldozathozatalnak a záloga, te vagy a jövő letéteményese. Minden elképzelt otthonnak alapköve a szeretet, összekötő anyaga a megszületett gyermek.

Szeretném röviden érinteni, hogy mire hivatattál el, milyen feladat vár rád az eljövendő életedben. Viszont, hogy mindennek eleget tehessél, mit vársz el szüleidtől, keresztszüleidtől, nagyszüleidtől, de mit vár a jelenünk és a holnapunk mindnyájunktól. Ezen megbízatásoknak lényegét a felolvasott bibliai versek összegezik. Szól a király, a hatalommal rendelkező, a kevéske földdel rendelkező szomszédnak: add nekem a te szőlődet és megveszem. És elhangzik a határozott elutasító válasz: Isten őrizzen, hogy néked adjam az

atyámtól maradt örökséget. Te vagy a család értékes szőlőskertje, viszont gondozásod, testi és lelki értéked megőrzése szüleidre, s mindazokra hárul, kikkel közvetlen kapcsolatba fogsz kerülni. A család, az egyház, a társadalom, a nemzet, melyhez tartozni fogsz, mind-mind felelősek lesznek testi és lelki értékeid kialakításában, megtartásában. Mert te vagy egy a sok közül egyházunk, fajunk és nemzetünk szőlőse között. Az őseid örököse lettél, s ennek tudatosítása számodra a jövő feladata lesz.

Lássátok hát tisztán – szülők – jövőendő felelősségeketek, hogy abban az erős meggyőződésedekben, hitben tudjátok nevelni féltett gyermekedeket, és ellene tudjatok állni minden kísértésnek, csábításnak. Legyetek résen ti is egyházunk tagjai, többi keresztények, éreztétek át, hogy súlyos a teher, melyet testünkben, lelkünkben hordozunk a jövőendő érdekében. Ha mindezen követelmények birtokába jutottunk, jutottatok, akkor főlemelkedtetek ama magaslatra, ahol a tiszta lelkületű, de tehetetlen gyermek van, aki mosolyogni tud, de nem gyűlölni, aki kész arra, hogy az örök értéket átvegye, és tovább megtartsa. A természetnek ölében az Isten keze formál és alkot, mi a percek, órákat számlálgatjuk, s észre sem vesszük, hogy melyik pillanatban díszíti fel Isten a föld hatalmas kertjét tarka virágaival. Lehetőséget adott, hogy az ember is díszítse élete kertjét féltett virágaival, ennek megtestesítői a hozzánk érkezett gyermekek sokasága.

Igyekezünk hát őket úgy nevelni, hogy egyházunk és nemzetünk értékes szőlőskertjei legyenek, akiket semmi körülmények között nem adunk el. S hogy mindezekhez erőnk is legyen, jöjjetek, kérjük egy Istenünk segítségét, és imádkozzunk. Ámen.

GYERŐ DÁVID

KAIN ÉS ÁBEL

(Bibliamagyarázat)*

1Móz 4,1–8

A felolvasott történet jól ismert, de én egy sajátos értelmezéssel próbálkozom meg ma. Ehhez segítségül nem bibliakritikusokat, sem bibliai lexikonokat hívtam, hanem John Steinbeck amerikai Nobel-díjas író, valamint két 20. századi nagy magyar gondolkodó, Hamvas Béla és Márai Sándor gondolatait. Az író, a művész közelről sem azt ragadja meg, amit a tudós, a kritikus. Remélem, ez a mai bibliamagyarázaton is érződni fog.

* Elhangzott 2002. február 8-án a Teológiai Intézetben a Csenedesnapokon.